

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624200755
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5624200755.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D. E., proti žalovanej F. G. H., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom I. XX/XXX, J., K. H., právne zastúpenej V4 legal, s.r.o., so sídlom Tvrdého 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, o zaplatenie 3 669,25 eura, takto

rozhodol:

- Okresný súd Liptovský Mikuláš nemá právomoc konať vo veci.
- Konanie sa zastavuje.
- Návrh žalovanej na prerušenie konania sa zamietá.
- Žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- Žalobcovi sa vráca súdny poplatok zo žaloby vo výške 210 €, po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom prevádzkovateľa systému: Slovenská pošta, a. s., so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19. 2. 2024, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3.667,05 €, spolu s bankovým poplatkom vo výške 2,20 € a náhrady trov konania z dôvodu bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 6. 6. 2023 sa s účinnosťou od 6. 2. 2023 zrušila vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči dcére F. G. B., ktorá bola určená naposledy rozsudkom Okresného súdu v Humennom, č. k. 21Pc/28/2019 – 67 zo dňa 19. 2. 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 2. 2021, č. k. 24CoP/86/2020 – 101. Dcéra žalobcu sa proti rozsudku v Liptovskom Mikuláši odvolala v zákonnej lehote, odvolací súd v Žiline rozsudok v Liptovskom Mikuláši potvrdil. Rozsudok je teda právoplatný od 21. 12. 2023, sp. zn. z KS Žilina je 15CoP/93/2023 – 115 zo dňa 16. 11. 2023. Žalobca uviedol, že v čase keď dával na súd žiadosť o zrušenie výživného, nevedel, či bude chcieť vrátiť späť peniaze nad rámec daného dátumu. Vzhľadom na to, že ho dcéra zavádzala a opätovne vodila za nos, opäť sa odvolala, rozhodol sa, že podá žiadosť o vrátenie celej dlžnej čiastky, ktorú nad rámec platil. Po prijatí rozsudku KS v Žiline dcéru mailom informoval, že žiada vrátiť späť sumu, ktorá činí 3.667,05 € plus 2,20 € ako bankový poplatok. Dcéra sa ozvala s tým, že má skúškové obdobie, bola opäť chorá a ozve sa o 14 dní. Dňa 9. 2. 2024 dostal žalobca mailovou poštou informáciu od právnik, ktorého si najala na prípadné dovolanie sa o možnosti, že sa dcéra chce dohodnúť mimosúdne. Ako prvá možnosť bola zo strany žalovanej, že žalobcovi nevyplatí žiadnu čiastku a nedovoľá sa, s čím nesúhlasil. Potom navrhla, že mu zaplatí tretinu sumy s tým, že jej má dať pol roka čas na jej vyplatenie, ale bez prísľubu stiahnutia dovolania. S tým žalobca taktiež nesúhlasil. Jeho ponuka dohody bola na zaplatenie dvoch tretín do 6. 12. 2024. Na túto ponuku sa mu už dcéra neozvala. Žalobca uviedol, že mu neostáva iné ako sa obrátiť na súd a peniaze od dcéry takouto formou vymáhať.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením sp. zn. 5C/13/2024 o dňa 22. 3. 2024 vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe, či uplatnený nárok žalobcu uznáva a ak neuznáva, aby uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súčasne výzvou zo dňa 11. 4. 2024 žalovanú vyzval na oznámenie rozhodujúcich skutočností pre účely zistenia bydliska žalovanej a posúdenia právomoci súdu vo veci konať. Žaloba, uznesenie na vyjadrenie a výzva boli doručené žalovanej, prostredníctvom jej právneho zástupcu, dňa 15. 4. 2024.

3. Podaním doručeným 30. 4. 2024 žalovaná vzniesla námietku právomoci súdu, navrhla konanie prerušiť a vyjadrila sa k podanej žalobe, ako aj k výzve na oznámenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie právomoci súdu vo veci konať. Žalovaná vzniesla námietku nedostatku právomoci konajúceho súdu, a to najmä s prihliadnutím na článok 3 Nariadenia Rady (EÚ) č. 4/2009 z 18. 12. 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. Uviedla, že vzhľadom na poskytnuté informácie, na základe ktorých má jej trvalé bydlisko, občianstvo, ako aj sociálne, spoločenské a študentské väzby v Českej republike, a taktiež s prihliadnutím na vôľu žalovanej, aby konanie prebiehalo na príslušnom súde v Českej republike, má žalovaná za to, že v predmetnej veci sú právomocné sudy v Českej republike, nakoľko je žalovaná ako dcéra žalobcu v postavení osoby oprávnenej požadovať výživné. Žalovaná v prípade, ak by sa konajúci súd nestotožnil s jej právnym názorom navrhla prerušenie predmetného konania, nakoľko právny základ žalobcovho tvrdeného nároku voči žalovanej vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. 11. 2023, č. k. 15CoP/93/2023 – 115 a žalovaná podala proti predmetnému rozsudku dovolanie v spojení s návrhom na odklad jeho právoplatnosti. Vzhľadom na to, že v súčasnosti prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, navrhla žalovaná v zmysle § 164 CSP s prihliadnutím na prebiehajúce dovolacie konanie, aby súd prerušil predmetné konanie až do doby, kým Najvyšší súd SR v dovolacom konaní nerozhodne o dovolaní žalovanej. Ďalej žalovaná uviedla, že býva v Českej republike od narodenia, teda od roku 1998 a má tu svoje trvalé bydlisko. Na Slovensku žalovaná nemá, ani nikdy nemala trvalý, ani prechodný pobyt. Zároveň žalovaná nemá v súčasnosti úmysel Českú republiku ako svoje bydlisko opúšťať. Jej najbližšia rodina, teda matka, žije taktiež spolu so žalovanou v Českej republike, rovnako tu má všeobecnú lekárku, je študentkou na škole v Českej republike a nemá zamestnanie. Napriek tomu, že sú podľa žalovanej dané dôvody na zastavenie konania, ako aj na prerušenie konania, v zmysle zachovania právnej istoty sa žalovaná vyjadrila aj k samotnej žalobe. Uviedla, že snahu o mimosúdnu dohodu so žalobcom iniciovala žalovaná s dobrým úmyslom skutočne danú vec ukončiť zmierne a mimosúdne. Na posledný e-mail žalovanej, ktorá sa svojimi správami snažila o nájdenie kompromisu a spoločného riešenia a ktorý mu bol zaslaný dňa 20. 2. 2024, t. j. pred podaním dovolania, žalobca do dnešného dňa neodpísal. Žalovaná uviedla, že sám žalobca bol viackrát informovaný o skutočnosti, že podanie dovolania nepôsobí ako žiadna prekážka mimosúdnej dohody žalobcu a žalovanej, a že v prípade jej uzatvorenia by žalovaná vzala predmetné dovolanie v celosti späť. V súvislosti so sumou, ktorú si žalobca uplatňuje voči žalovanej, žalovaná vzniesla kompenzačnú námietku, nakoľko tu existujú pohľadávky žalovanej voči žalobcovi. Sám žalobca v rámci konania na Okresnom súde v Ostrave o úprave výkonu rodičovskej zodpovednosti v čase do a po rozvode manželstva a úprave styku v čase do a po rozvode manželstva, sp. zn. 76 PaNc 73/2004 uviedol, že v prospech žalovanej uhradza stavebné sporenie vo výške 900 korún slovenských mesačne, zdravotné poistenie vo výške 730 slovenských korún mesačne, a taktiež, že žalovanej založil vkladnú knižku, na ktorú mal ukladať 1 000 korún slovenských mesačne. Žalobca nikdy tieto finančné prostriedky v prospech žalovanej nepoukázal. Preto si ich žalovaná touto cestou dovoľuje uplatniť ako pohľadávku na započítanie voči žalobcovmu nároku v predmetnom konaní. Ich presnú výšku však nie je možné bez ďalších podkladov a informácií od žalobcu vyčíslieť. Preto požiadala žalovaná žalobcu a konajúci súd o poskytnutie súčinnosti k zabezpečeniu dôkazov ohľadom vyššie uvedených pohľadávok žalovanej voči žalobcovi pre ich presné vyčíslenie. Na základe vyššie uvedenej právnej kvalifikácie má žalovaná za to, že v predmetnom konaní je daná právomoc súdov Českej republiky a teda konajúci súd by mal predmetné konanie zastaviť. Zároveň, ak by sa konajúci súd nestotožnil s týmto právnym názorom, žalovaná navrhla, aby súd konanie prerušil do doby, kým Najvyšší súd SR v dovolacom konaní nerozhodne o dovolaní žalovanej. Súčasne požiadala žalovaná súd, aby zaviazal žalobcu na úhradu trov konania v prospech žalovanej v rozsahu 100 %.

4. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

5. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 161 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

8. Podľa § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

9. Podľa § 9 Civilného sporového poriadku, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie zastaví.

10. Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Brusel I bis“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu s bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

11. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Brusel I bis, osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe kritérií upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.

12. Podľa čl. 26 ods. 1 Nariadenia Brusel I bis, okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia, má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto kritérium sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 24.

13. Podľa čl. 28 ods. 1 Nariadenia Brusel I bis, ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nezúčastní sa konania, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, pokiaľ si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

14. Z vyššie uvedeného vyjadrenia žalovanej má súd preukázané, že žalovaná je stranou s bydliskom v cudzine, nakoľko má evidovaný trvalý pobyt na území Českej republiky, kde býva od narodenia. Žalovaná nemá a ani nikdy nemala trvalý ani prechodný pobyt v Slovenskej republike, ako svoje bydlisko označila Českú republiku, ktorú nemá v úmysle opúšťať. V Českej republike žije aj jej najbližšia rodina, navštevuje tu všeobecného lekára aj školu. Zo žiadneho jej tvrdenia nevyplýva, že by sa zdržiavala inde ako v mieste svojho trvalého bydliska. Z uvedeného dôvodu je nepochybné, že bydlisko žalovanej podľa čl. 62 nariadenia, teda miesto, kde sa žalovaná reálne zdržiava s úmyslom zdržiavať sa tam trvalo, je adresa v Českej republike. Preto súd dospel z záveru, že ide o konanie s cudzím prvkom a musel prioritne skúmať, či slovenský súd má právomoc vo veci konať a rozhodnúť.

15. Jednou z podmienok súdneho konania je právomoc. Pod právomocou súdu sa rozumie zákonom vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť, teda oprávnenie súdu vec prejednať a rozhodnúť. Právomoc súdu je jednou z procesných podmienok, ktoré musia byť splnené pre to, aby súd mohol vo veci konať a rozhodnúť a jej existenciu súd skúma z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania. Nedostatok právomoci súdu prejednať a rozhodnúť konkrétny spor alebo vec je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý kedykoľvek počas konania vedie k zastaveniu konania. Ustanovenie § 9 Civilného sporového poriadku explicitne uvádza, že ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie zastaví. Keďže súd na splnenie podmienok konania prihliada kedykoľvek počas konania, je irelevantné, v ktorom štádiu konania súd nedostatok svojej právomoci zistí.

16. Súd v prejednávanej veci na posúdenie právomoci vo veci konať postupoval podľa Nariadenia Brusel I bis, keďže sa jedná o občianskoprávnu vec a konanie bolo začaté po 1. 1. 2015. V danom prípade ide o pohľadávku vyplývajúcu z bezdôvodného obohatenia, kde žalovanou je dcéra žalobcu s bydliskom v Českej republike. Súd pri posudzovaní právomoci aplikoval ustanovenie čl. 26 ods. 1 a čl. 28 ods. 1 nariadenia. Podmienkou založenia právomoci podľa čl. 26 ods. 1 nariadenia je účasť žalovaného na konaní, ktoré bolo iniciované zo strany žalobcu. Výnimkou je, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci. Z podania žalovanej doručeného 30. 4. 2024 bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že vzhľadom na svoje trvalé bydlisko, občianstvo, sociálne, spoločenské a študentské väzby, namieta právomoc slovenských súdov vo veci konať a rozhodnúť. Žalovaná sa tak zúčastnila konania, len aby namietla existenciu právomoci a k žalobe sa vyjadrila len z dôvodu opatrnosti. Vzhľadom na uvedený dôvod vyjadrenia sa k žalobe a uplatnenú námietku právomoci, nemohol súd jej podanie posúdiť ako účasť na konaní v zmysle čl. 26 nariadenia. Súd pre úplnosť opätovne dodáva, že v predmetnom konaní ide o sporovú vec občianskoprávnej povahy – žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu odpadnutia právneho dôvodu plnenia (zrušenie vyživovacej povinnosti), v ktorej sa vykonáva dokazovanie podľa zásad civilného sporového konania, nejde preto o spor rodinnoprávnej agendy, na ktorý by sa uplatnilo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti. Súd preto nepovažuje dôvod námietky právomoci, ktorý žalovaná uviedla, za rozhodujúci a túto námietku posúdil podľa jej obsahu, najmä podľa vyjadrenej vôle žalovanej, aby konanie prebiehalo na príslušnom súde Českej republiky.

17. V konaní neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce uplatnenie kritéria všeobecnej právomoci podľa čl. 4 nariadenia, pretože žalovaná nemala a nemá bydlisko v Slovenskej republike a od narodenia žije v Českej republike. Súd nezistil ani splnenie kritéria osobitnej a výlučnej právomoci podľa čl. 7 a čl. 24 nariadenia. Taktiež si strany písomne nedohodli právomoc slovenského súdu podľa čl. 25 nariadenia. V konaní nebola daná právomoc slovenského súdu ani podľa čl. 26 nariadenia, nakoľko sa žalovaná zúčastnila konania, len aby namietla absenciu právomoci.

18. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia jednoznačne vyplýva, že predmetná vec nespadá do právomoci súdu Slovenskej republiky. Nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a preto súd s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 9 Civilného sporového poriadku konanie vo veci zastavil.

19. Keďže žalovaná navrhla prerušiť konanie podľa § 164 Civilného sporového poriadku, súd o jej návrhu rozhodol v zmysle § 162 ods. 3 Civilného sporového poriadku v konečnom rozhodnutí vo veci samej tak, že ho zamietol. Nakoľko súd konanie zastavil, nie sú splnené podmienky na jeho prerušenie.

20. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

21. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania skúma zavinenie strán sporu. Zavinenie je potrebné skúmať v príčinnej súvislosti a zobrať do úvahy aj správanie strán sporu. Z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania žalobca, ktorý podal žalobu na súde v členskom štáte, v ktorom žalovaná nemá bydlisko. Preto jej súd, v súlade s citovanou právnou úpravou, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

23. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“), poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

24. Podľa § 11 ods. 4 ZSP, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 10 eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

25. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) ZSP, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

26. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku zo žaloby. Súdny poplatok sa vracia v súlade s ustanovením § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch krátený o 1%, najmenej o sumu 10 € a po zaokrúhlení vo výške 210 € (zaplatený súdny poplatok vo výške 220 €, krátený o sumu 10 €, t. j. 210 €). Súdny poplatok bude žalobcovi vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Lehota v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 ZSP, v rámci ktorej možno rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku, neuplynula.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o zastavení konania a výroku o trovách konania (výrok II. a IV.), je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.